

[Bernhard Baunsgaard]

er medforslagsstiller, har fået den udformning, som det har. Det undrer mig meget i betragtning af de drøftelser, jeg har ført med medlemmer af kristeligt folkeparti.

Men til det, der foreslås. Der er for det første lovforslag nr. L 201, hvor socialdemokrater, radikale, SF og VS står sammen. Her har vi præciseret, at justitsministeren har en adgang til at gribe ind, når flygtningenævnet har truffet afgørelsen – der ikke kan diskuteres – om vedkommende asylansøger er flygtning eller ej. Vi har jo tidligere her i salen diskuteret, hvorvidt den danske flygtningelov er så helt enestående og fremragende. Jeg kan i anledning af denne præcisering gøre opmærksom på, at det er en mulighed, som har været gældende i Vesttyskland siden 1966. Man kan ikke på én gang hævde, at den danske flygtningelov er helt fremragende, og så mene, at det skulle være nødvendigt at præcisere en så rimelig adgang som, at afgørende humanitære hensyn i undtagelsestilfælde kan tale for, at en asylansøger alligevel får lov til at blive, selv om vedkommende ikke kan godkendes som flygtning.

Dernæst spørgsmålet om ret til mundtlig forelæggelse. Siden 1919, for mere end to menneskealdre siden, har det været gældende i dansk ret, at man har mundtlig procedure ved en domstol, og i det omfang man betragter flygtningenævnet som en slags domstol, må det være rimeligt, at flygtninge har ret til at forelægge deres sag mundtligt. Det kan jo dreje sig om liv eller død for vedkommende. Er det urimeligt, at man giver dem lov til at forklare deres sag, når der skal træffes en afgørelse?

Jeg vil her minde om, hvad læge Inge Kemp Geneffe har sagt om, hvor vanskeligt det er at få en flygtning eller et torturoffer til at åbne sig og forklare, hvad der er sket. Hvilket menneske har lyst til over for andre at fortælle om de fornedrelser eller overgreb, man har været udsat for? Det er meget vanskeligt. Vi må give dem lov til det, også selv om det i første omgang ser ud til at være en åbenlyst grundløs ansøgning om at blive godkendt som flygtning, der foreligger. Det kan meget vel tænkes, at der er blokeringer, så det er klart, at man må fastholde den mundtlige forelæggelse.

Regeringspartierne har jo foreslået, at mundtlig forelæggelse også skal kunne suspenderes i tilfælde, hvor det drejer sig om en

ikke åbenbart grundløs ansøgning, og det er meget, meget betænkeligt. Jeg mener ikke, at kravet om mundtlighed bør fraviges.

Derefter har de samme regeringspartier taget stilling til det, der kaldes »refugees in orbit«, altså folk, der måske i årevis er på flugt fra det ene land til det andet, uden at nogen vil modtage dem – det drejer sig om tusinder af mennesker – skønt det i adskillige tilfælde er åbenlyst, at de er flygtninge; man sender bare vedkommende videre og siger: det var ikke os først, og det må være et andet sted. Vi har adskillige tilfælde af den slags, og vi bør ikke på nogen måde svække den adgang til opholdstilladelse, der findes i den gældende lov.

Endelig vil jeg sige om ministerens ord om, at det kan være en belastning for et menneske, der mod al rimelighed fastholder sin ansøgning om at blive godkendt som flygtning, at det tager lang tid. Det kan være en belastning for vedkommende, der ikke kan indse, at han eller hun ikke har en rimelig grund til at ansøge. Vi har jo også bøjet os for – for mit eget vedkommende med stor betænkelighed – at formanden for flygtningenævnet plus Dansk Flygtningehjælps repræsentant kan behandle disse sager og træffe en afgørelse, hvis de er enige. Jeg synes, vi skal prøve, om det er nok, at vi nedsætter dette særlige underudvalg bestående af formanden plus den ene af Dansk Flygtningehjælps repræsentanter, men vi har så muligheden for også at lade formandens suppleant og den anden repræsentant for Dansk Flygtningehjælp træde ind i særlige situationer. Men jeg mener, det må være afgørende, at ansøgeren får lov til at forelægge sin sag mundtligt også i disse tilfælde.

Jeg kan kun sige, også med hensyn til ministerens begrundelse, at det kan være belastende, når det trækker ud. Det er naturligvis altid belastende for ansøgeren, men det kan i sig selv medføre en ændring af situationen. Derfor er det væsentligt, at vi meget hurtigt får gennemført denne præcisering og de ændringer af udlændingeloven, som må følge af, at vi er kommet i en klemme med mange ansøgninger, der venter på at blive behandlet.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):